

Vaste Commissie voor Taaltoezicht
Warandeborg 4 – 1000 BRUSSEL

[...]

[...]

Mijnheer de Minister,

Ter zitting van 12 september 2008 hebben de verenigde afdelingen van de Vaste Commissie voor Taaltoezicht (VCT) een onderzoek gewijd aan een klacht die ingediend werd tegen de MIVB, omwille van het exclusieve gebruik van de termen "bootik" en "kiosk" om de nieuwe handelsagentschappen aan te duiden.

Op de vraag van de VCT om inlichtingen, antwoordt u (*vertaling*):

" [...] In het lastenboek waaraan de MIVB onderworpen is, heeft het Brussels Hoofdstedelijk Gewest het principe ingeschreven volgens welk de werking van de openbare dienst van openbaar vervoer eveneens gefinancierd wordt met eigen middelen die de MIVB meer bepaald van de klanten moet vorderen. Deze verplichting wordt nog gepreciseerd in het beheerscontract dat tussen het Gewest en de Maatschappij werd afgesloten.

De verkoop van reisbiljetten is een uitdaging die de MIVB moet aangaan door de zichtbaarheid van de commerciële verkooppunten te verhogen. Met de hulp van een consultant in designstrategie heeft de MIVB voor de aangepaste namen "Bootik" en "Kiosk" gekozen. Ze heeft deze termen trouwens laten registreren, zodat ze er de intellectuele eigendom van kan genieten.

De keuze voor het exclusieve gebruik van deze termen is dus een commerciële reclamezet. Ik wens te beklemtonen dat deze twee namen verwijzen naar bestaande termen zowel in het Nederlands als in het Frans, meer bepaald boetiek/boutique en kiosk/kiosque. Uit commercieel oogpunt werd er gekozen voor het gebruik van één enkele universele schrijfwijze van de Nederlandse en Franse woorden. Er wordt aan het publiek duidelijk gemaakt dat het om termen gaat die door de MIVB/STIB gebruikt worden [...]"

*

* *

De onderscheiden handelsagentschappen van de MIVB te Brussel-Hoofdstad zijn plaatselijke diensten in de zin van de bij koninklijk besluit van 18 juli 1966 gecoördineerde wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken (SWT).

Artikel 33 van de wet van 16 juni 1989 houdende diverse institutionele hervormingen, verwijst naar hoofdstuk III, afdeling III, en in casu naar artikel 18, §1, van de SWT, volgens welk de plaatselijke diensten, die in Brussel-Hoofdstad gevestigd zijn, de berichten en mededelingen die voor het publiek bestemd zijn in het Nederlands en in het Frans stellen.

Op zich kan de VCT aanvaarden dat – in casu de MIVB – voor commerciële diensten of producten, commerciële benamingen gebruikt die de aandacht van het publiek wekken. Dergelijke benamingen acht de VCT niet echt betrekkingen met en mededelingen aan het publiek in de zin van de SWT.

Niettemin moet bij de keuze van dergelijke commerciële benamingen worden vermeden dat de gekozen termen te uitdrukkelijk – bijvoorbeeld door het woordbeeld – verwijzen naar het Nederlands of het Frans, en op die wijze het principe dat bij de SWT is opgelegd, nl. de behandeling op voet van strikte gelijkheid van het Nederlands en het Frans in Brussel-Hoofdstad, wordt geschonden. In onderhavig geval is het woordbeeld "kiosk" alleen herkenbaar voor Nederlandstaligen.

De VCT is derhalve van oordeel dat de klacht ontvankelijk is en gegrond.

Een afschrift van dit advies wordt gestuurd aan de klager.

Met bijzondere hoogachting,

De Voorzitter,

A. VAN CAUWELAERT-DE WYELS